

ההסתדרות הציונית העולמית
WORLD ZIONIST ORGANIZATION

המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות
THE DEPARTMENT OF IRGOON AND ISRAELIS ABROAD

בית העם

שיג ושיח ציוני

"קראתי פעם לציונות אידיאל אין סופי, ואני מאמין באמת כי גם לאחר השגת ארצנו, ארץ ישראל... לא תחדל מלהיות אידיאל. כי בציונות, כפי שאני מבין אותה, כלולה לא רק השאיפה אל כבדת ארץ מובטחת כחוק, בשביל עמנו האומלל, אלא גם השאיפה לשלמות מוסרית ורוחנית..."

בנימין זאב הרצל

מטבקשים לפנות למחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות: wzo.israelis@gmail.co

יזום והפקת התוכנית: המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות
עריכה ראשית: גוסטי יהושע ברוורמן, ראשת המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות

איסוף חומרים: ניר כהן, טלי אזולאי, רולו וויינר וענבל בראל
כתיבה ועריכה, ריכוז והפקה בפועל: אראלה גורן
החברת הופקה לצרכים חינוכיים פנימיים בלבד
המעוניינים בהפעלת התוכנית ובקבלת פרטים בנושא
מתבקשים לפנות למחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות:

כ"ט בנובמבר, 1947 יום ההצבעה באו"ם על גבולות תוכנית החלוקה, הוא היום בו החל יישום חזונו של בנימין זאב הרצל להשיג עבור עמנו מדינה, "כבדת ארץ מובטחת".
בעוד שבישראל מציינים את המועד כיום שבו החליטה עצרת האו"ם על סיום המנדט הבריטי והקמת שתי מדינות - יהודית וערבית, במטות האו"ם בניו-יורק ובז'נבה מנצלים בשנים האחרונות את המועד הזה, להתכנסויות שבמרכזם הצבעות אנטי ישראליות.
התבטאויות אנטי ישראליות, המערערות על זכות קיומה של מדינת ישראל נשמעות בעוצמות משתנות גם מחוץ לכותלי האו"ם, במקומות שונים בעולם.
במקביל אנו עדים לכך שיש יותר יהודים החיים בתפוצות, בעיקר בקרב הדור הצעיר, הבוחרים לנתק בין זהותם היהודית לקשר כלשהו עם מדינת היהודים-מדינת ישראל. עבור אלה, ישראל הפכה במהלך השנים ממקור לגאווה למקור לנטל, למבוכה ואי נחת. אנו מבקשים לאתגר את השיח הזה אודות היחס למדינת ישראל, באמצעות בחינה עכבנית של אחד המועדים היותר משמעותיים בהיסטוריה של העם היהודי בעת החדשה - "כט בנובמבר".

תוכנית "בית העם" פותחה ע"י המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים התפוצות, ההסתדרות הציונית העולמית, במטרה לעודד שיג ושיח בנושאים של משמעות הציונות במאה ה-21. האם הושלם החזון הציוני? מה תפקידה של מדינת ישראל עבור החיים מחוצה לה ואיזה חזון יש לכולנו עבורה?

באמצעות מגוון תכנים הכוללים טקסטים מסורתיים ומודרניים, סרטונים, יצירות אומנות, משחקים ועוד, אנו שואפים ליצור דיון תוסס, ביקורתי ועדכני במרכיבי הזהות הציונית במאה ה-21.
התוכנית מזמינה את משתתפיה לדון בשאלות זהות אישית, דתית ורעיונית, במשמעות העצמאות המדינית של העם היושב בציון ויחסי הגומלין המתקיימים בין היהודים החיים בישראל לבין אלה החיים בתפוצות.
זוהי הזדמנות לכל אחת ואחד, ללא תלות בידע מוקדם, להכיר ללמוד, לחשוב, לדון ולהרהר על משמעות הציונות עבורה/ו.
"בית העם" מכיל מערך של 21 חוברות פעילות בנושאים שונים.

תוכנית "בית העם" קיימת בעברית, באנגלית, בספרדית ובפורטוגזית ותורגם לשפות נוספות בהתאם לדרישה. התוכנית מתאימה לגילאים שונים, לצרכים מקומיים ולסוגיות קהילתיות שונות. בנוסף מפיקה המחלקה חומרים חינוכיים לחגים ולמועדים שונים. צוות המחלקה עומד לרשותכם בתכנון קורסים מתמשכים, סמינרים, הנחיה מקצועית והכשרת מנחים מקומיים להנחיית "בית העם".
נשמח לקבל הערות ורעיונות שיסייעו לנו להמשיך ולפתח אמצעים להעמקת השיח הציוני.

אנו מאחלים לכם חוויה פוריה ומשמעותית,

גוסטי יהושע ברוורמן, ראשת המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות

הקול היהודי

זכותם של יהודי התפוצות להפעיל את השפעתם על קובעי המדיניות במדינת ישראל

עד כמה להתחשב ביהודי התפוצות? – הרב דר' דניאל הרטמן – (נשיא מכון שלום הרטמן)

ynet.co.il 25/7/2010

"באיזו מידה מדינת ישראל חייבת להתייחס ולהתחשב באמונותיהם, דאגותיהם ודעותיהם של אותם יהודים שאינם חיים בארץ? יהודי ישראל ויהודי התפוצות נמצאים היום בפרשת דרכים שבה כל אחד צריך להחליט אם ברצונו להמשיך לתפקד כחלק מעם אחד.

עבור יהודי התפוצות השאלה המרכזית היא האם הם מוכנים לבצע "קפיצה של נאמנות" ההופכת את המחויבות האיתנה לישראל לחלק מרכזי והכרחי בחיי היהדות המודרניים.

מחויבות זו אינה מובילה להסכמה שבשתיקה, אלא לעיתים דווקא מחייבת ומעודדת התנצחות וביקורת. היא דורשת התחייבות לא לישראל כפי שהיא, אלא לישראל כפי שהיא אמורה להיות, ומוכנות להשקיע ולתרום בהבנייתה של ישראל זו.

ישראל מצידה כבר אינה יכולה לטעון שהיא הכרחית להמשך הקיום היהודי או שהיא בעלת זכויות מיוחדות על יהדות העולם. המשך הקשר בין ישראל ויהדות התפוצות תלוי עתה ביציקת משמעות וחשיבות לקשר זה.

אם ישראל רוצה להוות חלק חשוב בחייהם של יהודי התפוצות היא חייבת "להרוויח" זכות זו, בהיותה מקום אשר בו שולטים הפלורליזם והגיוון הדתי, מקום אשר בו לייחודיות שונות של היהודים יש דריסת רגל ומקום של כבוד.

היא מוכרחה להיות מקום שבו מדיניות החוץ והביטחון הינן מוסריות וניתנות להגנה הן מבחינה פוליטית והן מבחינה מוסרית.

היא חייבת להיות מקום אשר בו המחשבה כיצד מדיניות זו או אחרת תשפיע על יהודי התפוצות הינה חלק אינטגרלי משיקולי מערכת קבלת ההחלטות הפוליטית שלה."

1. כתב הרטמן: "המשך הקשר בין ישראל ויהדות התפוצות תלוי עתה ביציקת משמעות וחשיבות לקשר זה" – אילו משמעויות ומחויבויות יש להבנתך ליצוק על מנת להמשיך לשמור ואף לחזק את הקשר בין ישראל לבין יהדות התפוצות?
2. האם את/ה מסכימה עם תפיסתו של דניאל הרטמן כי בעת שממשלת ישראל מקבלת החלטות עליה לקחת בחשבון את ההשלכות של מדיניותה על יהדות התפוצות? למה?
3. מדוע "אם ישראל רוצה להוות חלק חשוב בחייהם של יהודי התפוצות היא חייבת "להרוויח" זכות זו"? למה היא אינה יכולה להיות חלק מרכזי בחייהם של יהודי התפוצות ללא "תנאים מוקדמים"?

מתוך מכתב שכתב בינואר 2008 רונלד לאודר, נשיא הקונגרס היהודי העולמי, לראש הממשלה דאז, אהוד אולמרט (לקראת הדיונים הקרובים בנושא עתידה של ירושלים):

"כראש עיר לשעבר של ירושלים ומגן של עיר הקודש, אתה יודע כמה חשובה ירושלים לזהות העם היהודי. עמנו חזר לבירתנו העתיקה והקים בה מחדש רוב יהודי. המילים: "בשנה הבאה בירושלים", היו על שפתיו של עמנו בימיו החשוכים ביותר וברגעיו המאזשים. כפי שאתה יודע, ירושלים היא ליבתה של הזהות היהודית.

ירושלים הייתה הן בירתה של ישראל והן בירתו של העם היהודי כולו במשך 3,000 שנים. על אף ההכרה בזכויותיה של ישראל כמדינה ריבונית, לא יעלה על הדעת שייערך שינוי במעמדה של העיר הקדושה בלי להעניק לעם היהודי כולו קול בהחלטתה!"

תשובתו של פרופ' שלמה אבינרי, החוג למדע המדינה באוני' העברית, למכתבו של רונלד לאודר:

מר לאודר היקר,

הנני מגיב למכתבך הפתוח לראש הממשלה מר אולמרט בנושא ירושלים, שבו הבעת את חששם של יהודים בכל העולם לגבי עתידה של בירת ישראל...

הסוגיה הערכית היא פשוטה מאוד: מדוע יש לתת ל"כלל העם היהודי" משקל רק ביחס להחלטה זו הנוגעת לעתיד של ישראל? מדוע שלא ישתתף בכל מחלוקת שעלולה להשפיע על החיים, על המצב ועל הרגשות של יהודים מוחץ לישראל?

מעבר לכך, כל שטחה של ירושלים נמצא כיום תחת שלטון ישראלי כתוצאה ממלחמת ששת הימים. האם היה צריך להתייעץ עם "כלל העם היהודי" על יציאת ישראל למלחמה? והאם זה צריך להיות המצב גם בעתיד? מה נותן לך את הזכות המוסרית להשתתף בהחלטות על התוצאות האולטימטיביות של המלחמה? כוח ללא אחריות הינו בלתי מוסרי.

על קולם של יהודי התפוצות להישמע ועל ישראל להתחשב בו ברצינות. אך זוהי מהות של מהפכה שהקמתה של מדינת ישראל חוללה בחיים היהודים - בישראל ליהודים יש כוח ריבוני. כוח זה מתקיים רק באלה שחיים בישראל, שחולקים בנטל האזרחות באמצעות תשלום מיסים ושירות בצבא, ושהיו חייבים לחיות עם התוצאות של ההחלטות הריבוניות שלהם. אלה מכים בתפוצות שמרגישים מעורבות רגשית עמוקה בנוגע לסוגיות הללו - תמיד הייתם חופשיים להצטרף אלינו כאן, בארץ החופשית של היהודים. אני מכבד את בחירתכם שלא לחיות בישראל, אך בחירה זו מחייבת אתכם להבין שאינכם חלק מהריבונות של העם היהודי כפי שהיא מתגלמת בישראל. אי אפשר ליהנות משני העולמות."

1. עם מי אתה נוטה להסכים עם מר רון לאודר או עם הפרופ' שלמה אבינרי? מדוע?

2. אבינרי וכן הרטמן העלו את שאלת המוסר. האם אתה מסכימה עם טענתו של אבינרי כי "כח ללא אחריות הינו בלתי מוסרי"? ועם תפיסתו של הרטמן כי "אם ישראל רוצה להוות חלק חשוב בחייהם של יהודי התפוצות עליה להיות מקום מוסרי"? מי קובע מהו מוסרי? מה מוסרי לתפסות? מה, לדעת אבינרי, יהפוך את יהדות התפוצות למוסרית? ולתפיסתו של הרטמן, מה יהפוך את מדינת ישראל למוסרית?

3. שואל אבינרי: "מדוע יש לתת ליכלל העם היהודי" משקל רק ביחס להחלטה הנוגעת לעתידה של ירושלים? מדוע לא גם בהחלטות על דת ומדינה בישראל? על השאלה של "מיהו יהודי" ועוד .. , מהי עמדתך- האם ישנם נושאים שכן ונושאים שלא? איזה כן ואיזה לא? על פי מה אתה קובעת?

4. נסה לחשוב על דרך בה יוכלו יהודי העולם להשפיע על המדיניות של ממשלת ישראל, כך ששני הצדדים יהיו שבעי רצון.

עמיות יהודית בין עם לאדם

היהודים יהודה עמיחי

לפני זמן מה פגשתי אישה יפה
שסבה עשה לי ברית מילה
זמן רב לפני שנולדה. אמרתי לה,
את לא מכירה אותי ואני לא מכיר אותך,
אבל אנחנו העם היהודי,
סבך המת ואני הנימול ואת הנכדה היפה.
זהובת שיער: אנחנו העם היהודי

אל תקרא לי עם מילים ולחן: שלום חנוך

אם אתה עובר אצלנו בשכונה
תראה שם על הקיר כתובת ישנה
"ישמור אותי האל מפני האמונה"

אין שום עם סגולה יש רק יחידים
לא כולם טיפשים ולא כולם מודים
אלה יהודים ואלה יהודים
אדם נשאר אדם,
אל תקרא לי עם.

<https://www.youtube.com/watch?v=s-dK5EgB6Ew>

1. מה אתה מרגישה ביחס לשורתו של חנוך: "אין שום עם סגולה יש רק יחידים"?
2. לעומתו כתב עמיחי- "את לא מכירה אותי ואני לא מכיר אותך, אבל אנחנו העם היהודי". האם יש מרכיבים שהופכים את היהודים באשר הם לבני עם אחד? מהם? ומה המשמעות של היות עם? האם זה מחייב?/ מזכה? מה?
3. "אדם נשאר אדם", "יש רק יחידים", היכן אתה ממקם/ת את עצמך ברצף שבין עם לבין אדם?

הקול הישראלי

זכותם של ישראלים השוהים בתפוצות להצביע בבחירות לכנסת ישראל

החוק הקיים בישראל היום מתיר הצבעה לישראלים בחו"ל בתנאים מסוימים בלבד. העולם משתנה. במציאות הגלובאלית המאפיינת את תחילת המאה ה-21, יש הטוענים כי הגיע הזמן לבחינה מחודשת של חוק זה:

מדון ההצבעה החלקלק - פרופ' שלמה אבינרי - עתון הארץ - 24.04.2012

"איש אינו מעד היום להציע לתת באופן גורף זכות הצבעה לכנסת למאות אלפי הישראלים המתגוררים בחו"ל. הכל מבינים, כי צעד כזה הוא לא דמוקרטי ולא ציוני. לא דמוקרטי, כי תינתן בכך זכות השתתפות בהכרעות פוליטיות למי שלא יישא בתוצאות. לא ציוני, כי הדבר יטשטש את ההבדל המשמעותי בין ישראל לתפוצות וייתן לגיטימציה לירידה מן הארץ.

עתה מוצע משהו צנוע יותר: לתת זכות הצבעה רק לישראלים השוהים בחו"ל פחות מארבע שנים, וגם לחייב אותם להצהיר שבכוונתם לשוב ארצה. במציאות המצב מורכב יותר: מה פירוש פרק הזמן "ארבע שנים"? האם מאז עזב הישראלי את הארץ לראשונה, או מאז ביקר בה באחרונה? ומה משמעות ההצהרה "שבכוונתם לשוב ארצה". האם יש מנגנון שיבדוק זאת?

זו פשוט זריית חול בעיניים. ומעבר לכך, הרי בתוך עמנו אנו יושבים, וברור כי אחרי שהסכר נפרץ נמצא את עצמנו במדרון חלקלק. יש לשער, שעוד כמה שנים יהיה אולי מי שיציע, כי די בהוכחת "זיקה לארץ" - ביקורים, או אולי החזקה בנכס נדל"ן (למשל, דירה מושכרת). הרי אין קץ ליצירתיות המוח היהודי הממציא לנו פטנטים..

קיצורו של דבר - כל שינוי במצב הנוכחי, אפילו מזערי, פוגע בצדק, בדמוקרטיה ובציונות".

1. מה עומד ביסוד השוני בין פרופ' אבינרי לבן עטר? מהו עמוד התווך הערכי העומד בפני כל אחד מהם, ועם איזה מהם קל לך יותר להזדהות? מדוע? האם ייתכן ששניהם צודקים? ואם כן, האם וכיצד ניתן ליישב את המחלוקת?
2. האם לדעתך יש להפריד בסוגיית ההשפעה על מדיניות ממשלת ישראל, בין יהודים שנולדו בחו"ל לבין ישראלים שהיגרו לחו"ל? מדוע?

תנו לישראלים בחו"ל להצביע- משה בן עטר לשעבר מנכ"ל המועצה הציונית בישראל, עתון

"הארץ" 16.04.2012

"ממחקר שהזמנו התברר כי 84 מדינות בעולם המערבי מעניקות זכות הצבעה לאזרחיהן השוהים מחוץ לגבולות ארצם. זכות ההצבעה צריכה להיות מוקנית ללא הבדל דת ומתוך שוויון מלא, כאמור במגילת העצמאות. מדינות זו מצביעה על רצונה של המדינה לקרב את אזרחיה למולדתם, להשקיע מאמצים בהידוק הקשר של הישראלים עם החברה והמדינה ולפעול כך שבעתיד הם ישובו הביתה.

מספרם של הישראלים החיים בחו"ל גדל והולך ומדינת ישראל אינה יכולה עוד להתעלם מן הצורך לבחון מחדש את יחסיה עם אוכלוסייה חשובה זו. שימור זיקתה למדינה צריך לעמוד במרכז כל מדיניות שתעוצב בעתיד. זכות ההצבעה היא חלק משימור הזיקה.

זוהי קריאה אל הישראלים שהם חלק מאתנו ואנו רוצים בזיקתם אלינו, ובחיזוק הקשר של ילדיהם לישראל. מדובר, להערכתי, בכמה עשרות אלפים, שרבים מהם שירתו בצה"ל ויצאו לעשות קריירה בחו"ל משום שהתקשו למצוא עבודה בישראל במציאות שמכתיב השוק הגלובלי."

אין לי ארץ אחרת אהוד מנור- מילים, קורין אלאל- לחן

https://www.youtube.com/watch?v=T_EuD1rt44k

לא אשתוק, כי ארצי
שינתה את פניה
לא אוותר לה,
להזכיר לה,
ואשיר כאן באוזניה
עד שתפקח את עיניה

אין לי ארץ אחרת
גם אם אדמתי בוערת
רק מילה בעברית חודרת
אל עורקיי, אל נשמתי
בגוף כואב, בלב רעב
כאן הוא ביתי

1. בשירו מדבר אהוד מנור על ארץ ישראל. האם גם את/ה מרגישה כמוהו "כי אין לך ארץ אחרת"? מהי ישראל עבורך?
2. "לא אשתוק, כי ארצי שינתה את פניה, לא אוותר לה". לתפיסתך, מהו השינוי? האם הוא לטובה או לרעה? מה תהיה מוכנה לעשות כדי ש"ישראל תפקח את עיניה"? האם מתפקידך לעשות זאת? מתפקידו של מי? למה?

Je n'ai pas d'autre pays

Paroles: Ehoud Manor, Musique: Corinne Allal

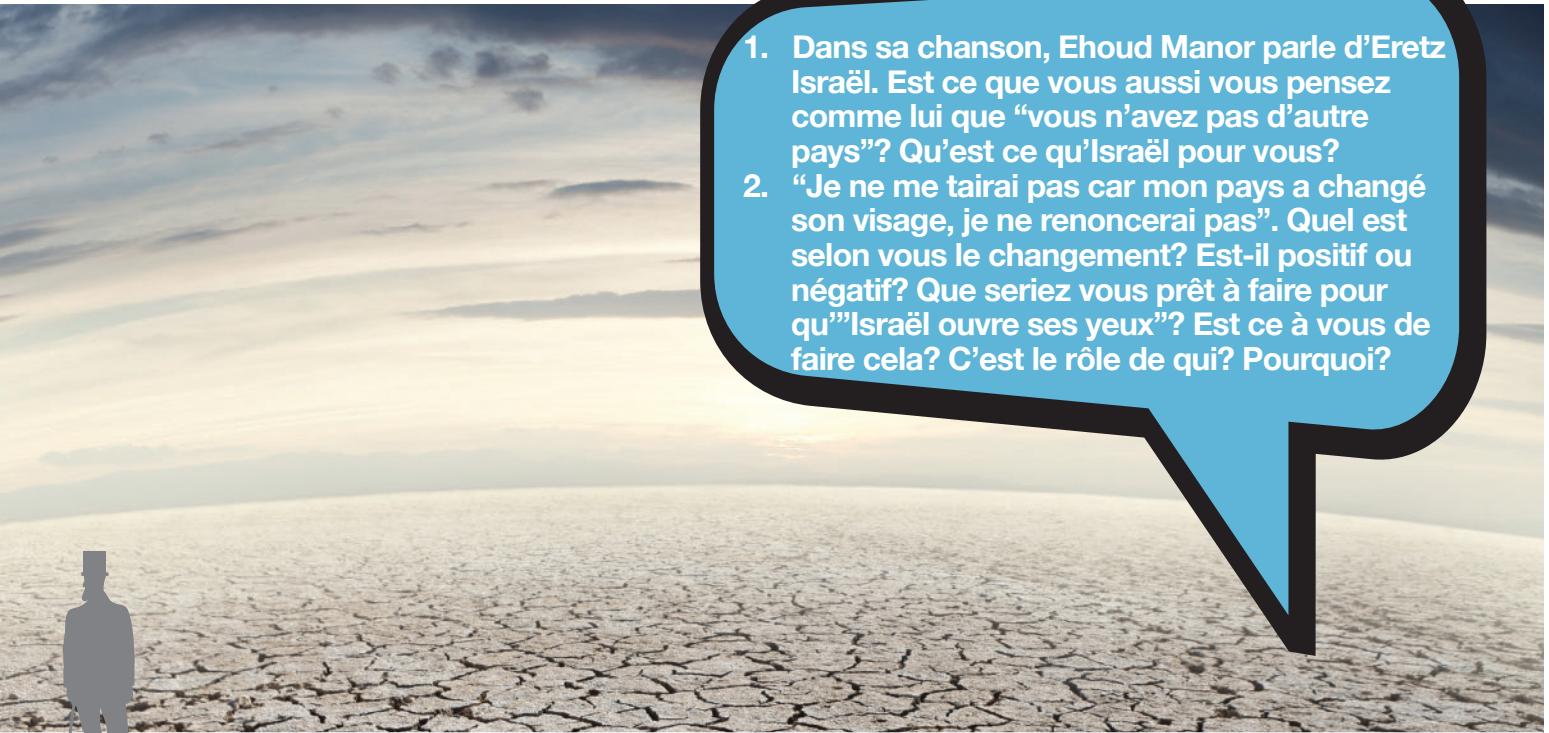
https://www.youtube.com/watch?v=T_EuD1rt44k

Je n'ai pas d'autre pays
Même si ma terre brûle
Juste un mot en hébreu pénètre
Dans mes veines, dans mon âme
Dans un corps douloureux
Dans un cœur affamé
Ici est ma maison
Je ne me tairai pas car mon pays
A changé son visage
Et je ne renoncerai pas à lui rappeler
Et je chanterai ici dans ses oreilles
Jusqu'à ce qu'il ouvre ses yeux

Ein li eretz acheret
Gam im admati bo'eret
Rak mila be'ivrit
Choderet el orkai el nishmati -
Beguf ko'ev, belev ra'ev
Kan hu beiti --

Lo eshtok
Ki artzi shinta et paneha
Lo avater lehazkir la
Ve'ashir kan be'ozneha
Ad shetifkach et eineha

1. Dans sa chanson, Ehoud Manor parle d'Eretz Israël. Est ce que vous aussi vous pensez comme lui que “vous n’avez pas d’autre pays”? Qu’est ce qu’Israël pour vous?
2. “Je ne me tairai pas car mon pays a changé son visage, je ne renoncerai pas”. Quel est selon vous le changement? Est-il positif ou négatif? Que seriez vous prêt à faire pour qu’Israël ouvre ses yeux”? Est ce à vous de faire cela? C’est le rôle de qui? Pourquoi?

Laissez voter les Israéliens de l'étranger – Moshé Benattar, ancien Directeur du Conseil sioniste, 16/04/2012

“Nous avons commandé une étude qui montre que 84 pays du monde occidental accordent le droit de vote à leurs citoyens résidant en dehors de leurs frontières. Le droit de vote doit être octroyé sans distinction de religion et en toute égalité, comme écrit dans la déclaration d'indépendance. Cette politique montre la volonté de l'état de rapprocher ses citoyens à leur patrie, investir des efforts dans le resserrement des relations entre les Israéliens, la société et l'état et agir de telle manière qu'à l'avenir ils retournent en Israël.

Le nombre des Israéliens habitant à l'étranger augmente et l'Etat d'Israël ne peut plus ignorer la nécessité d'examiner à nouveau ses liens avec cette population importante. Maintenir les relations avec l'Etat doit être au centre de toute politique établie à l'avenir. Le droit de vote fait partie de cela.

C'est un appel aux Israéliens qui font partie de nous et nous voulons leur affinité et le renforcement des relations de leurs enfants avec Israël. Il s'agit, selon moi, de quelques dizaines de milliers, dont nombreux parmi eux ont servi dans Tsahal et sont partis à l'étranger pour faire carrière car ils ont eu des difficultés à trouver du travail en Israël dans la conjoncture dictée par le marché global”.

Il est écrit sur le panneau: “Moi aussi je veux voter!”

La voix israélienne Le droit des Israéliens résidant en Diaspora de voter aux élections à la Knesset

La loi en vigueur en Israël aujourd'hui permet aux Israéliens à l'étranger de voter uniquement sous certaines conditions. Dans la conjoncture globale qui caractérise le début du 21ème siècle, certains prétendent qu'il est temps d'examiner à nouveau cette loi:

La pente lisse du vote – Prof. Shlomo Avineri – Haaretz, 24/04/2012

“Personne n’ose proposer aujourd’hui donner de manière systématique le droit de vote à la Knesset à des centaines de milliers d’Israéliens résidant à l’étranger. Pas démocratique car serait ainsi donné le droit de participer aux décisions politiques à ceux qui n’en supportent pas les conséquences. Pas sioniste, car cela rendrait confuse la différence significative entre Israël et la Diaspora et légitimerait la yérida d’Israël.

Il est maintenant proposé quelque chose de plus modeste: donner le droit de vote uniquement aux Israéliens résidant à l’étranger depuis moins de quatre ans et les obliger à déclarer qu’ils ont l’intention de revenir en Israël. En réalité, la situation est plus complexe: Qu’est ce que cela veut dire une durée de “quatre ans”? Depuis qu’il a quitté Israël pour la première fois ou depuis qu’il est venu en visite pour la dernière fois? Quel est le sens de la déclaration “qu’ils ont l’intention de revenir en Israël”. Y aura-t-il un mécanisme officiel qui vérifiera cela?

C’est tout simplement jeter de la poudre aux yeux. De plus, étant donné que nous savons comment les choses fonctionnent ici, une fois le barrage ouvert, nous nous retrouverons sur une pente lisse. On peut supposer que dans quelques années certains proposeront peut-être qu’il suffit de faire preuve d’ “affinité avec Israël” – des visites ou peut-être posséder un bien immobilier (un appartement loué par exemple). La créativité du cerveau juif n’a en effet pas de limite...

En bref, tout changement de la situation actuelle, même minimal, porte atteinte à la justice, à la démocratie et au sionisme.

- 1. Quelle est la différence sous-jacente entre Avineri et Benattar? Quel est le pilier central éthique qui se dresse devant chacun des deux et avec lequel il vous est plus facile de vous identifier? Pourquoi? Se peut-il que les deux ont raison? Et si oui, comment peut-on résoudre la controverse?**
- 2. Est ce qu’à votre avis on doit séparer pour le problème de l’influence de la politique du gouvernement israélien les Juifs nés en Diaspora des Israéliens émigrés à l’étranger? Pourquoi?**

Le peuple juif: Entre le peuple et l'homme

Ne m'appelle pas peuple Paroles et musique: Shalom Hanoch

Si tu passes chez nous dans le quartier
Tu verras sur le mur une vieille inscription
"Que D'. me garde de la foi"

Il n'y a aucun peuple de prédilection
Il n'y a que des individus
Tout le monde n'est pas stupide
Et tout le monde n'admet pas
Il y a des Juifs et il y a des Juifs
Un homme reste un homme
Ne m'appelle pas peuple

<https://www.youtube.com/watch?v=s-dK5EgB6Ew>

Les Juifs Yehouda Amichai

Il y a quelque temps j'ai rencontré une jolie femme
Dont le grand-père m'avait fait la circoncision
Longtemps avant qu'elle ne naisse. Je lui ai dit,
Vous ne me connaissez pas et je ne vous connais pas,
Mais nous sommes le peuple juif,
Votre grand-père défunt et moi le circoncis
Et vous la jolie petite-fille blonde: Nous sommes le peuple juif.

1. Que pensez-vous de la phrase de Shalom Hanoch: "Il n'y a aucun peuple de prédilection Il n'y a que des individus?"
2. En comparaison Amichai écrit: " Vous ne me connaissez pas et je ne vous connais pas, mais nous sommes le peuple juif". Y a-t-il des éléments qui font que les Juifs appartiennent à un même peuple? Quels sont-ils? Qu'est ce que cela signifie-t-il "être un peuple"? Est ce que cela engage en quelque chose? Cela accorde-t-il des droits? Lesquels?
3. "Un homme reste un homme", "il n'y a que des individus", où vous positionnez vous par rapport au peuple et à l'homme?

1. Avec qui êtes vous enclin à consentir? Avec M. Ron Lauder ou avec le Prof. Shlomo Avineri? Pourquoi?
2. Avineri et Hartman ont soulevé le problème de la morale. Partagez-vous l'opinion d'Avineri, à savoir que "une force sans responsabilité est immorale"? Et avec l'opinion d'Hartman, que "si Israël veut représenter une partie importante dans la vie des Juifs de Diaspora, il doit être un lieu moral"? Qui détermine ce qui est moral? Qu'est ce qui est moral selon vous? Qu'est ce qui, selon Avineri, transformera en moral le judaïsme de Diaspora? Et selon Hartman, qu'est ce qui rendra moral l'Etat d'Israël?
3. Avineri pose une question: "Pourquoi ne donner au "peuple juif tout entier" de l'importance que pour cette décision concernant l'avenir d'Israël? Et pourquoi pas également pour les décisions concernant la religion et l'état en Israël? A la question "qui est juif" et autre... Quelle est votre opinion – est ce qu'il y a des sujets oui et d'autres non? Lesquels oui et lesquels non? Selon quoi choisissez-vous?
4. Comment les Juifs du monde peuvent-ils influencer sur la politique du gouvernement israélien, de telle sorte que les deux parties soient satisfaites?

Extrait d'une lettre écrite en Janvier 2008 par M. Ronald Lauder, homme d'affaires et philanthrope juif américain, Président du Congrès juif mondial, au Premier Ministre de l'Etat d'Israël, M. Ehoud Olmert (en vue des prochains débats concernant l'avenir de Jérusalem).

“En tant qu'ancien Maire de Jérusalem et défenseur de la ville sainte, vous savez combien Jérusalem est importante pour l'identité du peuple juif. Notre peuple est revenu dans son ancienne capitale et a réétabli une majorité juive. Les mots: “L'an prochain à Jérusalem” étaient sur les lèvres de notre peuple dans les moments les plus sombres mais aussi dans les temps heureux. Comme vous le savez, Jérusalem est le cœur de l'identité juive. Jérusalem était aussi bien la capitale d'Israël que celle du peuple juif tout entier durant 3000 ans. En dépit de la reconnaissance des droits d'Israël comme état souverain, il n'est pas envisageable qu'il y ait un changement du statut de la ville sainte sans octroyer au peuple juif tout entier une voix à la prise de décision”.

Réponse du Prof. Shlomo Avineri, du Département de Sciences politiques de l'Université hébraïque de Jérusalem, à Ronald Lauder:

Cher M. Lauder,

Je fais suite à votre lettre ouverte adressée au Premier Ministre, M. Ehoud Olmert, concernant Jérusalem, dans laquelle vous exprimez la crainte des juifs du monde entier quant à l'avenir de la capitale d'Israël...

Le problème éthique est très simple: pourquoi ne donner “au peuple juif tout entier” de l'importance que pour cette décision concernant l'avenir d'Israël? Pourquoi ne participerait-il pas à toutes les controverses susceptibles d'influencer la vie, la situation et les sentiments des Juifs de l'étranger?

En outre, toute la superficie de Jérusalem se trouve aujourd'hui sous contrôle israélien suite à la guerre des six jours. Est ce qu'il fallait consulter “le peuple juif tout entier” avant qu'Israël ne parte en guerre? Et est ce que cela doit être ainsi également à l'avenir?

Qu'est ce qui vous donne le droit moral de participer à des décisions ayant des conséquences ultimes sur la guerre? Une force sans responsabilité est immorale.

Les voix des Juifs de Diaspora doivent se faire entendre et Israël doit les prendre sérieusement en considération. Mais, c'est l'essence d'une révolution que la création de l'Etat d'Israël a généré dans la vie juive – en Israël les Juifs ont une force souveraine. Cette force ne s'applique qu'à ceux qui résident en Israël, qui supportent le fardeau de la citoyenneté en payant des impôts et en servant dans l'armée, et qui devront vivre avec les conséquences de leurs décisions souveraines.

Ceux d'entre vous en Diaspora qui ressentez une implication sentimentale profonde quant à ces questions – vous avez toujours été libres de nous rejoindre ici, dans le pays libre des Juifs. Je respecte votre choix de ne pas habiter en Israël, mais ce choix vous engage à comprendre que vous n'êtes pas partie de la souveraineté du peuple juif telle qu'elle se matérialise en Israël. On ne peut pas profiter des deux mondes.

La voix juive Le droit des Juifs de Diaspora d'exercer leur influence sur les politiciens de l'Etat d'Israël

Jusqu'où doit-on prendre en considération les Juifs de Diaspora? Le Rav Dr. Daniel Hartman – (Président de l'Institut Shalom Hartman) 27.5.2010

“De quelle manière l'Etat d'Israël doit-il se référer et prendre en considération les croyances, les inquiétudes et les opinions des Juifs qui ne résident pas en Israël?”

Les Juifs d'Israël et les Juifs de Diaspora se retrouvent aujourd'hui à un croisement où chacun doit décider s'il désire ou non continuer à œuvrer comme une partie d'un peuple.

Pour les Juifs de Diaspora, la question centrale est s'ils sont prêts à effectuer un “acte de fidélité” qui transforme l'engagement ferme envers Israël en une partie centrale et indispensable de la vie juive moderne.

Cet engagement ne conduit pas à un assentiment aveugle, mais parfois précisément engage et encourage un conflit et une critique. Il exige une obligation non pas envers Israël tel qu'il est, mais tel qu'il devrait être, et une disposition à investir et contribuer à l'édification de cet Israël.

Israël, de son côté, ne peut plus prétendre qu'il est nécessaire à la poursuite de l'existence juive ou qu'il a des droits particuliers sur le judaïsme mondial. La continuité du lien entre Israël et le judaïsme de Diaspora dépend maintenant de la solidité et de l'importance de ce lien.

Si Israël veut représenter une partie importante dans la vie des Juifs de Diaspora il doit “mériter” ce droit, en étant un endroit où règne le pluralisme et la diversité religieuse, endroit où les différents “judaïsmes” des Juifs ont droit de cité et sont honorés.

Il doit être un lieu où la politique étrangère et sécuritaire est morale et apte à être défendue, aussi bien politiquement que moralement. Il doit être un lieu où réfléchir comment une politique peut avoir une influence sur la vie des Juifs de Diaspora est partie intégrante dans sa prise de décisions politiques”.

1. Hartman écrit: “La continuité du lien entre Israël et le judaïsme de Diaspora dépend maintenant de la solidité et de l'importance de ce lien”. Quelles sont les significations et les immixtions, selon vous, que l'ont doit établir pour continuer à conserver, voire renforcer le lien entre Israël et le judaïsme de Diaspora ?
2. Est ce que vous êtes d'accord avec la perception de Hartman, à savoir lorsque le Gouvernement israélien prend des décisions, il doit prendre en compte les répercussions de sa politique sur le judaïsme de Diaspora ? Pourquoi ?
3. Pourquoi “Si Israël veut être une partie importante dans la vie des Juifs de Diaspora il doit “mériter” ce droit” ? Pourquoi il ne peut être une partie centrale dans la vie des Juifs de Diaspora sans des “conditions préalables” ?

Conception et réalisation : Le Département de l'Irgoon et les Israéliens à l'étranger, 5775-2015

Rédactrice en chef : Gousti Yehoshua Braverman

Compilation des documents : Nir Cohen, Tali Azoulay, Rolo Weiner et Inbal Barel

Rédaction, coordination et production : Erella Goren

Cette brochure a été publiée uniquement à des fins pédagogiques internes.

Nous demandons aux personnes intéressées par le programme qui souhaitent recevoir davantage d'infos à ce sujet de s'adresser au Département de l'Irgoon et les Israéliens à l'étranger: wzo.israelis@gmail.com

« J'ai défini jadis le sionisme comme un idéal que l'on n'atteint jamais, et je crois vraiment que même lorsque nous aurons notre pays, Eretz Israël... le sionisme ne cessera jamais d'être un idéal. Car le sionisme, tel que je le comprends, c'est non seulement l'aspiration à posséder légalement une parcelle de la Terre Promise pour notre malheureux peuple, c'est aussi l'aspiration à la perfection morale et spirituelle... »
Theodor Herzl, Face à mon peuple et au monde

Le Kaf Tet (29 novembre) 1947, l'Assemblée générale des Nations-unies a voté la Résolution 181, le Plan de partage de la Palestine. C'est ce jour-là que la vision de Binyamin Ze'ev Herzl, qui souhaitait obtenir pour notre peuple « une parcelle de la Terre Promise », a commencé à se réaliser.

En Israël, Kaf Tet commémore la décision de l'Assemblée générale de l'ONU de mettre fin au Mandat britannique et de fonder deux Etats – un Etat juif et un Etat arabe. Mais actuellement, au siège de l'ONU, à New-York et aussi à Genève, on fourbit ce jour-là des votes et des résolutions anti-israéliennes. Les prises de position anti-israéliennes qui remettent en question le droit à l'existence de l'Etat d'Israël sont proclamées avec plus ou moins de virulence également hors des Nations unies, en divers lieux dans le monde.

Parallèlement, nous sommes témoins du fait qu'il y a davantage de Juifs vivant en Diaspora, surtout parmi les jeunes, qui refusent de s'identifier à l'Etat d'Israël. Pour eux, Israël qui était autrefois une source de fierté est devenu au fil des ans un fardeau, une gêne.

Nous voulons relever le défi de la propagande anti-israélienne en examinant l'une des dates les plus importantes de l'histoire contemporaine du peuple juif : « Kaf Tet Bénévember - le 29 novembre 1947 ».

Le programme « Beit Ha'am » a été conçu et réalisé par le Le Département de l'Irgoon et les Israéliens à l'étranger de l'Organisation sioniste mondiale, dans le but d'inciter aux discussions sur des sujets importants pour le sionisme au 21e siècle. Est-ce que l'idéal sioniste a été entièrement réalisé ? Quel est le rôle de l'Etat d'Israël dans la vie juive des autres pays et comment envisager l'avenir d'Israël ? Grâce à une grande diversité de contenus, dont des textes traditionnels et modernes, des vidéos, des œuvres d'art, des jeux, etc. nous souhaitons susciter un débat animé, critique et actuel portant sur les composantes de l'identité sioniste au 21e siècle.

Ce programme invite les participants à débattre de questions portant sur leur identité personnelle, religieuse et idéologique, la signification de l'indépendance politique du peuple qui vit à Sion et les relations mutuelles entre les Juifs qui vivent en Israël et ceux qui demeurent en Diaspora.

C'est une occasion pour chacun d'entre vous, sans avoir besoin de connaissances préalables, de réfléchir, de discuter et de remettre en question la signification du sionisme pour vous. Le programme « Beit Ha'am » comporte une série de 12 brochures qui présentent des activités sur des thèmes variés.

« Beit Ha'am » existe en hébreu, anglais, espagnol et portugais et il sera traduit dans d'autres langues en fonction des besoins. Ce programme convient à des âges divers, à des besoins locaux et à des thèmes importants pour certaines communautés. De plus, le Département produit des documents pédagogiques pour les fêtes et pour des célébrations et commémorations. L'équipe du Département est à votre disposition pour organiser des cours à long terme, des séminaires et pour former des modérateurs locaux qui animeront les activités de « Beit Ha'am » et de votre communauté. Nous serons heureux de recevoir vos remarques et vos idées qui nous aideront dans la poursuite de notre travail : créer des ressources pour approfondir le débat sioniste.

Nous vous souhaitons de faire une expérience passionnante et féconde,

Gousti Yehoshua Braverman, chef du Département de l'Irgoon et les Israéliens à l'étranger

ההסתדרות הציונית העולמית
WORLD ZIONIST ORGANIZATION

המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות
THE DEPARTMENT OF IRGOON AND ISRAELIS ABROAD

Beit Ha'am

Thèmes de discussion sioniste

בית העם

שיג ושיח ציוני

